

مقایسه اثر دو فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز جریانهای ولتاژ بالا بر روی جریان

خون موضعی اندام فوقانی افراد سالم

طاهره مطیع الله^۱، دکتر سیدمصطفی جزایری شوشتری^۲

۱- کارشناس ارشد فیزیوتراپی دانشکده توانبخشی شیراز-۲- استادیار گروه توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز

سابقه و هدف: افزایش گردش خون محیطی و بافتی یکی از اهداف درمانی در کلینیک های فیزیوتراپی محسوب می شود و اخیراً نیز با استفاده از تحریک الکتریکی به این هدف نائل می شدند. این تحقیق به منظور مقایسه تأثیر دو فرکانس مختلف (۱۵ و ۷۵ هرتز) از جریانهای ولتاژ بالا بر روی گردش خون موضعی اندام فوقانی افراد سالم انجام شده است.

مواد و روشها: در این مطالعه بروی ۳۰ نفر (۱۳ نفر مرد و ۱۷ نفر زن) از افراد با سن ۲۱-۳۳ سال، با میانگین $24 \pm 3/5$ داشتند، انجام شد. تحریک الکتریکی با ولتاژ بالا در سطح حسی در ناحیه گردن، حوالی مهره C₇ اعمال شده و تغییرات درجه حرارت پوست قبل، حین و بعد از تحریک الکتریکی ثبت گردید. سپس داده ها با استفاده از آزمون F آزمونهای چندگانه Duncan و آزمون دقیق Fisher مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: نتایج نشان داد که بعد از برقراری جریان ولتاژ بالا (۳۴۰ ولت) افزایش درجه حرارت پوست در هر دو فرکانس ۷۵ و ۱۵ هرتز مشاهده گردید. در مقایسه بین دو فرکانس افزایش درجه حرارت پوست در فرکانس ۷۵ هرتز نسبت به فرکانس ۱۵ هرتز $3^{\circ}/0$ بیشتر بوده که البته این از لحاظ آماری معنی دار نبود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه استفاده از جریان ولتاژ بالا (۳۴۰ ولت) با هر دو فرکانس (۱۵ و ۷۵ هرتز) موجب اتساع دیواره عروق و افزایش گردش خون شده، که این افزایش سبب بالارفتن درجه حرارت پوست شده است.

واژه های کلیدی: جریان خون موضعی، درجه حرارت پوست، فرکانس ۱۵ هرتز، فرکانس ۷۵ هرتز، جریان ولتاژ بالا.

مقدمه

جمله بیمارهایی هستند که افراد را دچار مشکلات و عوارض گوناگون می کنند که غالب این مشکلات به دلیل کاهش گردش خون در اندامهاست. بنابراین اگر بتوانیم به نحوی جریان خون را در عضو مورد نظر افزایش دهیم، تعديل در میزان جریان خون عضو حاصل شده و عوارض مربوطه به مقدار قابل توجهی کاهش می یابد. پس اگر با استفاده از جریان ولتاژ بالا به هدف مورد نظر بررسیم هم به بیمارانی که دچار کاهش گردش خون در اندامهای خود هستند کمک

افزایش گردش خون محیطی یکی از اهداف درمانی در کلینیک های فیزیوتراپی محسوب می شود. بدنبال افزایش گردش خون درجه حرارت در عضو بالا رفته و درد و اسپاسم کاهش می یابد. در کلینیک های فیزیوتراپی از روشهای مختلفی برای نیل به این هدف استفاده می کنند. یکی از این روشها، استفاده از تحریک الکتریکی است که اخیراً مورد استفاده قرار می گیرد. از کاربردهای این روش درمانی در بیماریهای عروقی است. بیماریهای عروقی از

حرارت پوست مشاهده نگردید(۷). Cramp و همکارانش نیز با تحریک الکتریکی تغییرات گردن خون و درجه حرارت پوست را در ۴۰ نمونه انسانی سالم بررسی کردند و نتایج آنها نیز نشان داد که بعد از تحریک الکتریکی افزایش گردن خون ثبت شده ولی افزایش قابل توجهی در درجه حرارت مشاهده نگردید(۸).

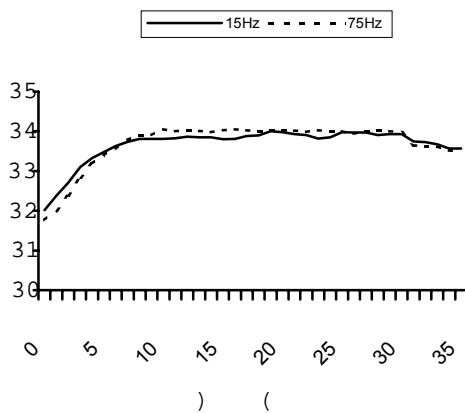
برای افزایش گردن خون از فرکانس‌های مختلف استفاده می‌شود و نتایج آن نیز متفاوت می‌باشد. این مطالعه سعی شده تأثیر دو جریان با فرکانس‌های ۱۵ و ۷۵ هرتز که استفاده از آنها به این منظور، شایع تر است، مقایسه گردیده و تا اطلاعات بیشتری در مورد اثر آنها بسته آید. به دلیل آنکه اکثر تحقیقات انجام شده بر روی تعداد نسبتاً محدودی صورت گرفته است این مطالعه، بر روی تعداد افراد بیشتری صورت گرفته که انتخاب تعداد نمونه‌ها بر اساس مشاوره آماری بوده است. تأثیر جنسیت، سن و دمای محیط نیز در این تحقیق در نظر گرفته شده است.

مواد و روشها

این مطالعه بصورت آزمون مقدماتی - نهایی و یک گروه آزمودنی (مطالعه مقابل - مابعد)، بر روی ۳۰ نفر از کارکنان و دانشجویان دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز، که بصورت نمونه برداری آسان انتخاب شده و درجه حرارت پوست قبل، حین و بعد از انجام آزمایش ثبت گردیده است، انجام شد. که در آن تأثیر دو فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز از جریان ولتاژ بالا بر روی تغییرات گردن خون اندام فوقانی بررسی شده است. روش اندازه گیری از طریق ثبت درجه حرارت پوست با استفاده از حسگر (sensor) Nonius - Enraf دستگاه میومد ۴۳۲ (Myomed 432)، ساخت Richlin, Stilz هم در طی دو تحقیق جداگانه که هر کدام بر روی یک نفر انجام داده بودند افزایش درجه حرارت را بعد از اعمال تحریک الکتریکی گزارش کردند(۴). Heat و همکاران هم تأثیر فرکانس‌های مختلف (۲، ۳۲، ۱۲۸ هرتز) جریان ولتاژ بالا را بر روی افزایش گردن خون ماهیچه‌های پشت ساق پا در انسان بررسی کردند. آزمایش بر روی ۱۲ فرد سالم انجام شد و نتایج نشان داد که در فرکانس‌های ۲ و ۱۲۸ هرتز افزایش گردن خون در تمامی افراد مشاهده شد ولی در فرکانس ۳۲ هرتز فقط نیمی از افراد افزایش گردن خون را نشان داد(۶). Cramp و همکارانش هم تأثیر تحریک الکتریکی را بر روی افزایش گردن خون و درجه حرارت پوست بررسی کردند، آنها به مدت ۱۵ دقیقه عصب مدیان را در ۲۰ نمونه انسانی سالم تحریک کردند و بعد از تحریک مشاهده کردند که جریان خون افزایش یافته است ولی تغییرات واضحی در درجه

کرده ایم و هم از اثرات مختلف درمانی افزایش گردن خون در اندامها از جمله کاهش درد و کاهش اسپاسم و ... استفاده کرده ایم. در ضمن استفاده از جریان ولتاژ بالا در مقایسه با جریانهای الکتریکی دیگر مانند فارادیک، گالوانیک که ولتاژ پایینی دارند، دارای مزایایی چون عمق نفوذ بیشتر (ولتاژ بالا باعث شکسته شدن مقاومت پوست می‌شود) و قابل تحمل تر بودن توسط بیمار است(۱). مطالعات متعددی در خصوص استفاده از جریان الکتریکی برای افزایش گردن خون در اندامها انجام شده که هر کدام نتایج متفاوتی را نیز گزارش کرده اند. تحقیقات Owens و همکارانش نشان دادند که متعاقب استفاده از تحریک الکتریکی در سطح حسی به عصب اولنار (با فرکانس ۷۵ هرتز) درجه حرارت پوست دست در تمامی نمونه‌ها بالا رفته بود. این تحقیق بر روی هفت نمونه انسانی انجام شده و میانگین افزایش درجه حرارت هم یک درجه سانتی گراد بود (۲). Abram در تحقیق دیگری با استفاده از تحریک الکتریکی بر روی ۳۳ بیمار که مبتلا به درد در یکی از اندامها بودند افزایش درجه حرارت پوست را توان با کاهش درد در ۱۵ نفر از آنها ثبت کردند که فرکانس مورد استفاده ۷۵-۱۰۰ هرتز و میانگین افزایش درجه حرارات هم $2/5^{\circ}\text{C}$ سانتی گراد بود(۳). جریان مورد استفاده در TENS تحقیق هر دو نفر توسط سیستم (Transcutaneous Electrical Nerve Stimulation) بود Richlin, Stilz هم در طی دو تحقیق جداگانه که هر کدام بر روی یک نفر انجام داده بودند افزایش درجه حرارت را بعد از اعمال تحریک الکتریکی گزارش کردند(۴). Heat و همکاران هم تأثیر فرکانس‌های مختلف (۲، ۳۲، ۱۲۸ هرتز) جریان ولتاژ بالا را بر روی افزایش گردن خون ماهیچه‌های پشت ساق پا در انسان بررسی کردند. آزمایش بر روی ۱۲ فرد سالم انجام شد و نتایج نشان داد که در فرکانس‌های ۲ و ۱۲۸ هرتز افزایش گردن خون در تمامی افراد مشاهده شد ولی در فرکانس ۳۲ هرتز فقط نیمی از افراد افزایش گردن خون را نشان داد(۶). Cramp و همکارانش هم تأثیر تحریک الکتریکی را بر روی افزایش گردن خون و درجه حرارت پوست بررسی کردند، آنها به مدت ۱۵ دقیقه عصب مدیان را در ۲۰ نمونه انسانی سالم تحریک کردند و بعد از تحریک مشاهده کردند که جریان خون افزایش یافته است ولی تغییرات واضحی در درجه

بعد از برقراری جریان، روند افزایش درجه حرارت در کل نمونه ها(۳۰ نفر) در هر دو فرکانس در ۱۰ دقیقه اول سریعتر بوده و سپس از سرعت آن کاسته شده و تا انتهای ۳۰ دقیقه حین تحرک افزایش چندانی مشاهده نشد. در انتهای بعد از قطع جریان درجه حرارت پوست کمی رو به کاهش گذارد(نمودار۱).

و بعد از قطع جریان ولتاژ بالا در فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز در ۳۰

نفر افراد تحت آزمایش

میانگین افزایش درجه حرارت در فرکانس ۷۵ هرتز در مردان ۲/۶^۰ در زنان ۱/۶^۰ و در کل نمونه ۰^۰ بدست می آید و در میانگین افزایش درجه حرارت در فرکانس ۷۵ هرتز در مردان ۰^۰ در زنان ۱/۶ و در کل نمونه ۳^۰ بدست آمد. در فرکانس ۱۵ هرتز هم میانگین افزایش درجه حرارت در مردان ۰^۰ در زنان ۰/۳۶ در کل نمونه ۰^۰ می باشد(جدول ۱).

تحریک یکبار با فرکانس ۷۵ هرتز و با فاصله حداقل ۲۴ ساعت بعد، با فرکانس ۱۵ هرتز تکرار می گردید. ولتاژ خروجی دستگاه برای هر فرد در طول دو آزمون ثابت نگه داشته شد(۳۴۰ ولت) تا تأثیر تغییر فرکانس بررسی گردد. حس گر دستگاه میومد به انگشت میانی دست راست افراد بسته شده، درجه حرارت را یادداشت کرده و بلافارسله تحریک الکتریکی داده می شد، در طول تحریک هر دقیقه یکبار درجه حرارت ثبت می گردید. بعد از ۳۰ دقیقه تحریک دستگاه مولد جریان ولتاژ بالا را خاموش کرده و باز بلافارسله به مدت ۵ دقیقه درجه حرارت پوست ثبت می گردید. در این پژوهش تغییرات درجه حرارت پوست مستقیماً اندازه گیری شده که بطور غیر مستقیم نمادی از تغییرات جریان خون می باشد. اتفاق انجام آزمایش دارای درجه حرارت بین ۲۲-۲۴ درجه سانتی گراد بود که بوسیله دماسنجد معمولی اندازه گیری می شد. کلیه افراد در همین درجه حرارت آزمایش شدند تا تأثیر درجه حرارت محیط که بر روی پوست بطور مستقیم است به حداقل برسد. در این پژوهش جریان ولتاژ بالا (فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز) بعنوان متغیر مستقل و درجه حرارت پوست به عنوان متغیر وابسته و شاخص سن و جنس بعنوان متغیر زمینه ای مطرح شده است. داده های بدست آمده با استفاده از آزمون F (آنالیز واریانسها)، آزمونهای چند گانه دانکن (Duncan's new multiple test) و آزمون دقیق فیشر تحلیل شدند.

یافته ها

از ۳۰ نفر افراد تحت مطالعه ۱۷ نفر زن و بقیه مرد بودند که

جدول ۱. میانگین دمای پوست بر حسب درجه سانتیگراد قبل، حین و بعد از اعمال جریان در ۳۰ نفر، افراد

تحت آزمایش در فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز

زمان	میانگین دما در دو جنس					
	بلافاصله قبل از برقراری جریان			بلافاصله بعد از اعمال جریان		
فرکانس ۱۵	فرکانس ۷۵	فرکانس ۱۵	فرکانس ۷۵	هر تر	هر تر	
هر تر	هر تر					
۳۴±۱	۳۳/۸±۱	۳۳/۹±۱	۳۳/۹±۱	۳۱/۴±۲/۲	۳۱/۷±۲	میانگین دما در مردان * ± یک انحراف معیار
۳۳/۳±۱/۵	۳۳/۶±۱/۳	۳۳/۷±۱/۱	۳۳/۶±۱/۳	۳۲/۱±۱/۸	۳۳/۳±۱/۹	میانگین دما در زنان ** ± یک انحراف معیار
۳۳/۶±۱/۳	۳۳/۷±۱/۱	۳۳/۸±۱	۳۳/۸±۱/۱	۳۱/۸±۲	۳۲±۱/۸	میانگین دما در کل ± یک انحراف معیار

* مردان = ۱۳ نفر ** زنان = ۱۷ نفر

تحقیق این دو نفر با نتایج تحقیق حاضر کاملاً سازگاری دارد ولی به علت اینکه مطالعات هر کدام بر روی یک نفر انجام شده بنابراین از نظر آماری قابل بحث نمی باشد. با مقایسه بین میانگین افزایش درجه حرارت در هر دو فرکانس متوجه می شویم که این میانگین در فرکانس ۷۵ هرتز کمی بیشتر از فرکانس ۱۵ هرتز بوده است که این نتایج تا حدی با نتایج حاصل از تحقیقات Heat و همکاران^(۶) سازگاری دارد. Cramp و همکاران^(۷) هم در طی دو تحقیق جداگانه بدنبال استفاده از تحریک الکتریکی افزایش گردش خون را ثبت کرده ولی افزایش درجه حرارت را مشاهده نکردن. البته هر دوی آنها تحریک را بطور مستقیم بر روی عصب مدیان اعمال کردن که روش کار آنها کاملاً متفاوت با روش انجام شده در این دنبال استفاده از جریان ولتاژ بالا در ناحیه گردن چه در فرکانس ۷۵ هرتز و چه در فرکانس ۱۵ هرتز درجه حرارت در انداهها، بالا رفته است. این مسئله می تواند به علت اتساع عروق و افزایش گردش خون در منطقه باشد. در مقایسه بین دو فرکانس افزایش درجه حرارت در فرکانس ۷۵ هرتز کمی بیشتر^(۳) (۰/۳°) از فرکانس ۱۵ هرتز بود ولی با آزمونهای آماری این اختلاف معنی دار نگردید. البته برای بررسی دقیقتر این مساله و همچنین تأثیر این جریانات بر روی بیماران با مشکلات عروقی لازم است مطالعات بیشتری صورت گرفته و تحقیقات مشابهی انجام شود.

تقدیر و تشکر

بدینویسیله از آقای سید علیرضا آیت الله بدلیل همکاری در تجزیه و تحلیل آماری و از کلیه دانشجویان و کارکنان دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز که در این تحقیق ما را یاری کردن، تشکر و قدردانی می گردد.

در این قسمت برای مقایسه سه مرحله با یکدیگر در هر فرکانس بطور جداگانه آنالیز واریانس انجام شد و چون اختلاف معنی دار گردید برای مقایسه دو به دو از آزمون Duncan استفاده شد که نتایج نشان داد میانگین دمای پوست قبل از برقراری جریان اختلاف معنی داری با دو مرحله دیگر یعنی حین برقراری جریان و بعد از اعمال آن نشان می دهد($p<0.05$).

این آزمون بطور جداگانه برای هر فرکانس ابتدا برای کل نمونه و سپس به تفکیک برای هر دو جنس انجام گردید که در هر سه مورد اختلاف معنی دار شد و نتایج کاملاً مشابه بود($p<0.05$). بعد دو فرکانس با یکدیگر مقایسه شدند و چون افزایش درجه حرارت در فرکانس ۷۵ هرتز^(۰/۳°) سانتی گراد بیشتر از فرکانس ۱۵ هرتز بود این اختلاف معنی دار نگردید. سپس با استفاده از آزمون فیشر متغیرهای سن، جنس و دمای محیط را بر روی تغییرات درجه حرارت پوست بررسی کرده و در این تحقیق مشخص شد که اختلاف معنی دار نمی باشد و به نظر می رسد که متغیرهای فوق در تغییرات دمای پوستی مؤثر نبوده و بنابراین می توان تمامی تغییرات را که در درجه حرارت پوست اتفاق افتاده است به متغیرهای مستقل یعنی فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز جریانهای ولتاژ بالا نسبت داد.

بحث

در این مطالعه در هر دو فرکانس ۱۵ و ۷۵ هرتز افزایش درجه حرارت پوست مشاهده شد که نتایج این تحقیق با نتایج حاصل از مطالعات Owens^(۲) و Abram^(۳) که پس از اعمال تحریک الکتریکی افزایش درجه حرارت را در پوست ثبت کرده اند کاملاً مطابقت دارد. Stilz.^(۴) و Richlin^(۵) هم در طی دو تحقیق جداگانه که هر کدام بر روی یک نفر انجام داده بودند افزایش درجه حرارت را بعد از اعمال تحریک الکتریکی گزارش کردن، گرچه نتایج

*****

References

- Nelson RM, Curruer DP. Clinical electrotherapy. Appleton and Lange 1991; pp: (188-91) – (201-18).
- Owens S, Atkinson ER, Lee DE. Thermographic evidence of reduced sympathetic tone with transcutaneous nerve stimulation. Anesthesiology 1979; 50: 62-5.

3. Abram SE, Asiddao CB, Reynolds AC. Increased skin temperature during transcutaneous electrical stimulation. Anesth Analg 1980; 59: 22-5.
4. Stilz RJ, Carron H, Sanders DB. Reflex sympathetic dystrophy in six years old: Successful treatment by transcutaneous nerve stimulation, Anesth Analg 1977; 56: 411-38.
5. Richlin DM, Carron H, Rowlingson JC, et.al. Reflex sympathetic dystrophy: Successful treatment by transcutaneous nerve stimulation. Pediatr J 1978; 30: 84-5.
6. Heat ME, Gibbs SB. High voltage pulsed galvanic stimulation: Effect of frequency of current on blood flow in the human calf muscle. Clin Sci 1992; 82: 607-13.
7. Cramp AF, Noble JG, Lowe AS, Walsh DM. Transcutaneous electrical nerve stimulation (TENS), The effect of electrode placement upon cutaneous blood flow & skin temperature. Acupunct Electrodes Res 2001; 26(1-2): 25.
8. Cramp EL, Mc Cullough GR, Lowe AS, Walsh DM. Transcutaneous electrical nerve stimulation: The effect of intensity on local & distal cutaneous blood flow & skin temperature in healthy subjects. Arch Phy Med Rehabil 2002; 83(1): 5-9.
9. Lynn Snyder- Mackler, Andrew J. R. Robinson: Clinical electrophysiology: Electrotherapy & electrophysiologic testing 1989; pp: 231-5.